

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

4.Bhar.143/2021/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2021. október 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben Terhelt1 I. rendű vádlott és védője másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. február 16. napján kihirdetett 20.Bf.7077/2020/15. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott személyazonosító okmányának száma okmányszám1

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: kerületi bíróság) az ítéletében Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli – társtettesként elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt – lopás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 1 rendbeli lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont, (4) bekezdés b) pont], 2 rendbeli – egy esetben társtettesként elkövetett – lopás büntetékének kísérletében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], valamint 2 rendbeli – egy esetben társtettesként elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt – lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont].

[2] Halmazati büntetésül a vádlottat mint többszörös visszaesőt 4 év szabadságvesztésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg.

[4] Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[5] A pénzbüntetés egy napi tétele összegét 1000 forintban, így a pénzbüntetés teljes összegét 250.000 forintban határozta meg, azzal, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[6] A vádlott által előzetes fogvatartásban, házi őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, oly módon, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek, míg öt nap házi őrizetben és bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg, a fennmaradó tartamot pedig egy nap szabadságvesztésként kell beszámítani.

[7] A vádlottal szemben 993.495 forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[8] A vádlottat az ellene társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont], valamint információs rendszer felhasználásával, bűnsegédként elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

[9] Terhelt1 szám3 rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli – társtettesként elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt – lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 3 rendbeli – egy esetben társtettesként elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt – lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], 1 rendbeli lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], valamint 1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont].

[10] Halmazati büntetésül e vádlottat 3 év 6 hónap szabadságvesztésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[11] Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, továbbá vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[12] A pénzbüntetés egy napi tétele összegét 1000 forintban, így a pénzbüntetés teljes összegét 250.000 forintban határozta meg, azzal, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[13] A vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, oly módon, hogy egy nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek, míg négy nap házi őrizetben töltött idő egy nap

szabadságvesztésnek felel meg, a fennmaradó tartamot pedig egy nap szabadságvesztésként kell beszámítani.

[14] E vádlottal szemben 1.027.428 forintra vagyonekobjzást rendelt el.

[15] A vádlottat az ellene társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb), bc), be) alpont], információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375. § (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat], valamint 2 rendbeli orgazdaság vétsége [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont I. fordulat, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[16] Rendelkezett a magánfelek polgári jogi igényéről, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a kiadni rendelt dolgok egy részének visszatartásáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[17] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség, a vádlottak és a védők által bejelentett fellebbezéseket elbíráló Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a kerületi bíróság ítéletét megváltoztatta, és Terheltl I. rendű vádlottat 1 rendbeli lopás büntettének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] miatt emelt vád alól felmentette, ugyanakkor az e vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 5-5 évre súlyosította.

[18] A vádlottak terhén megállapított, lopás büntetteként minősített cselekmények törvényhelyéből a Btk. 370. § (2) bekezdés b) pontjára utalást mellőzte.

[19] Pontosította a vádlottak előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat, megjelölve, hogy 2017. március 24-ig őrizetben, 2017. március 25-től előzetes letartóztatásban voltak. Továbbá megállapította azt is, hogy Terheltl I. rendű vádlott lakás vagy ahhoz tartozó bekerített hely engedély nélküli elhagyásának tilalmával járó bűnügyi felügyeletben 2018. szeptember 28-ig volt, az eddig tartó tartamot kell beszámítani a szabadságvesztésbe.

[20] Ezen túlmenően a törvényszék a lefoglalt dolgokkal kapcsolatos, illetve ezzel összefüggésben a visszatartásra, valamint a vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegszerűségére vonatkozó rendelkezéseket helyesbítette.

[21] A másodfokú ítélet ellen – amelyet az ügyészség tudomásul vett – Terheltl I. rendű vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést a II/7. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a bűncselekmény hiányában történő felmentés és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[22] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli ügyészség) az ügyiratok felterjesztésével együtt megküldött BF.286/2021/4. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[23] Kifejtette, hogy a felülbírálat terjedelme a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a (3) bekezdése szerint a II/7. tényállási pont tekintetében teljes, míg a többi tényállási pont tekintetében csak a minősítést érinti.

[24] Álláspontja szerint a kerületi bíróság által megállapított, illetőleg – az ítélet részleges megalapozatlanságát kiküszöbölő – törvényszék által kiegészített II/7. tényállás megalapozott, ezért az irányadó a harmadfokú eljárásban is. Egyetértett azzal, hogy a cselekmény vonatkozásában nem álltak rendelkezésre közvetlenül és kétséget kizáróan Terheltl I. rendű vádlott személyére mutató bizonyítékok. Ezért a vádlott felmentésére okszerűen került sor.

[25] A fellebbviteli ügyészség arra is rámutatott, hogy a bűnösséget megállapító tényállási pontoknál a bűncselekmények minősítése törvényes, felmentésre okot adó körülmény nem merült fel.

[26] Megítélése szerint a többszörös és különös visszaesőnek minősülő, fokozott társadalomra veszélyességű Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama – a másodfokon történt súlyosítás mellett is – csak közelíti a középértéket, az a bűnösségi kör szűkülése ellenére is inkább enyhének mondható. A bűnözői életmódra berendezkedett, vagyon elleni bűncselekményeket életvitelszerűen elkövető vádlott esetében a szabadságvesztés enyhítésére nincs ok.

[27] A védő a fellebbezése 2021. szeptember 27-én előterjesztett írásos indokolásában elsődlegesen azt sérelmezte, hogy a törvényszék további vádpont, a II/7. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán hozott felmentő rendelkezést, ennek ellenére súlyosította a Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát.

[28] Kérte figyelembe venni, hogy a nyomozás elején számos bűncselekményt róttak védenre terhére, ám az esetek többségében kiderült, hogy azokhoz semmi köze, így sorozatban szüntették meg az ellene indult büntetőeljárásokat.

[29] A II/7. tényállási pontban írt cselekménynél csak az volt a védenre „bűne”, hogy mesteremberként egy fűrókészletet tartott magánál, és a tetthelyen talált lyuk származhatott az egyik nála megtalált fűrószártól, miként – a szakértő megállapítása szerint – az országban bárhol fellelhető fűrószártól is.

[30] Kifejtette azt is, hogy a II/3. tényállási pontban írt cselekmény esetében is felmentő rendelkezést kellett volna hozni, mivel a szemtanú, név31 által adott személyleírás („kb. 160-170 cm magas, vékony testalkatú, rövid sötét hajú, fekete dzsekit viselő, mozgásából ítélve fiatalabb személy”) az országban még kb. 1 millió személyre ráillik, így iratellenes az a következtetés, hogy csak a vádlott követhette el a bűncselekményt. E tényállási pontnál a kamerafelvételek értékelhetetlenek voltak, ugyanígy a szakvélemények is, mivel a szövetdarabok nem csak a vádlottól lefoglalt kesztyűtől származhattak.

[31] A védő álláspontja szerint a tetemes időmúlás, a vádlottnak a hosszú ideig tartó büntetőeljárás hatálya alatt állása, a jelenlegi rendezett életvitele (festőként dolgozik, újabb büntetőeljárás nem indult ellene), a társadalomba való beilleszkedése, valamint a további tényállási pont kapcsán történt felmentése a másodfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítését indokolják.

[32] A nyilvános ülésen a védő fenntartotta a fellebbezése indokolásában foglaltakat, míg az ügyészség képviselője továbbra is a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[33] A fellebbezések nem alaposak.

[34] A Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontjának I. fordulata alapján a harmadfokú eljárás lefolytatásának törvényes feltételei fennállnak. A másodfokon eljárt törvényszék a kerületi bírósággal ellentétes döntést hozott, amikor a II/7. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán az első fokon elítélt Terhelt I. rendű vádlottat felmentette.

[35] A fellebbezési jogot a Be. 615. § (1) bekezdésében írt ellentétes döntés nyitja meg, azonban a fellebbező a Be. 615. § (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján nem csak az ellentétes döntést, hanem kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást is sérelmezheti. A normaszövegben felhívott Be. 583. § (3) bekezdése a) és c) pontjai szerint fellebbezésnek van helye a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neve és mértéke, illetve tartama, valamint a felmentő ítélet indokolásának Be. 566. § (4) bekezdése szerinti tartalma (azon oknak a feltüntetése, amely a bíróságot az ítélet kialakításában vezette) ellen is.

[36] A harmadfokú eljárásban az ítéltáblának a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai szerint felül kellett bírálnia a másodfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, illetve azon rendelkezését, illetve részét, amelyet a kerületi bíróság ítéletének a sérelmezett döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett (a felülbírálat terjedelme).

[37] Jelen ügyben Terhelt I. rendű vádlott és a védője fellebbezésében nem az ellentétes döntést, konkrétan a másodfokú ítéletnek a felmentő rendelkezését támadták (azt nem is teheték, mivel a vádlott és a védő csak a vádlott javára fellebbezhet), hanem a felmentő rendelkezés indokolását, nevezetesen azt, hogy a törvényszék a felmentés okaként – bűncselekmény hiánya helyett – a bizonyítottság hiányát jelölte meg.

[38] Ezzel egyidejűleg a vádlotti és védői fellebbezés a másodfokú ítéletnek a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezése ellen is irányult, és erre a Be. 618. § (1) bekezdés ab) alpontja szerint törvényes lehetőség volt, mivel a kerületi bíróság ítéletének másodfokon történő megváltoztatása, Terhelt I. rendű vádlottnak a II/7. tényállási pontban írt cselekmény alól történő felmentése összefügg a büntetéskiszabással, illetve annak eredményével (még ha nem is került sor enyhítésre).

[39] Az ítéltáblának a másodfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részét – így a bűnösség megállapításával érintett tényállási pontokat is – felül kellett bírálnia

- az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálnia az eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése és Be. 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni,
- a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,
- a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezést [Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pont, Be. 618. § (3) bekezdés a) pont].

[40] Az ítéltáblának a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást egyaránt felül kellett bírálania, függetlenül attól, hogy a fellebbezések az eljárási szabályok megtartása szempontjából a másodfokú ítéletet nem támadták. E körben – figyelemmel a Be. 625. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra – azt kellett vizsgálnia, hogy fennállnak-e büntetőeljárásnak a Be. 607. § (1) bekezdése szerinti megszüntetésének feltételei, történt-e akár az elsőfokú, akár a másodfokú eljárásban a Be. 608. § (1) bekezdésében nevesített abszolút eljárási szabálysértés, továbbá megsértette-e a törvényszék a súlyosítási tilalmat. A felülbírálat során azt már nem kell vizsgálni, hogy a kerületi bíróság vagy a törvényszék megvalósított-e a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést.

[41] Az ítéltábla az ügyiratok tartalma alapján nem észlelt olyan okot, amely a büntetőeljárás megszüntetését indokolná: Terheltl I. rendű vádlott büntethetősége halál, elévülés, kegyelem vagy törvényben meghatározott egyéb okból nem szűnt meg, az ítéleti tényállásban megállapított, a bűnösség kimondásával érintett cselekmények korábbi jogerős elbírálására vagy e körben a vád elejtésére nem került sor, a vádirat tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, így a vád érdemi elbírálásra alkalmas volt [Be. 567. § (1) bekezdés a), b) és c) pont, (2) bekezdés d) pont, 607. § (1) bekezdés, 625. § (1) bekezdés].

[42] Az elsőfokú és másodfokú eljárásban nem történt abszolút eljárási szabálysértés: a kerületi bíróság és a törvényszék hatáskörrel és illetékességgel rendelkeztek az ügy elbírálására, törvényesen meg voltak alakítva, az ügy első- és másodfokon történt elbírálásában kizárt bíró nem vett részt, nem került sor tárgyalásnak vagy nyilvános ülésnek olyan személy távollétében történő megtartására, akinek a törvény szerint jelen kellett volna lennie, továbbá a kerületi bíróság és a törvényszék ítéletének indokolása a rendelkező résszel egyező [Be. 608. § (1) bekezdés a), b), c), d), f) pont, Be. 625. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés].

[43] A kerületi bíróság ítélete ellen az ügyészség Terheltl I. rendű vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében is fellebbezett, ebből következően a másodfokon eljáró törvényszék ítélete a súlyosítási tilalmat sem sértette, amikor a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát 1-1 évvel súlyosította [Be. 595. § (1) és (2) bekezdés, Be. 625. § (2) bekezdés b) pont].

[44] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[45] A törvényszék a másodfokú eljárásban okszerűen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a kerületi bíróság ítélete a II/7. tényállási pont tekintetében a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján részben megalapozatlan. Továbbá helyesen járt el, amikor a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja szerint ténybeli következtetés útján kiküszöbölte a részleges megalapozatlanságot, majd a kerületi bíróságétól eltérő tényállást állapított meg.

[46] E tényállási pontban írt cselekménynek csakugyan nem volt szemtanúja, tettenérés nem történt, és mivel a cselekmény kísérleti szakban maradt, értelemszerűen olyan sértetti értéktárgy sem került eltulajdonításra, amely utóbb, lefoglalás esetén Terheltl I. rendű vádlottat az elkövetéshez köthetné. Két közvetett tárgyi bizonyíték, nevezetesen a terhelt ruházatából származó műanyagszemcse és a tőle lefoglalt 10 mm fűrészsár a vádlottat – a szakértői vélemények szerint – összeköthetik a cselekménnyel (a műanyagszemcse származhat az elkövetés során keletkezett, helyszíni szemle során is feltalált műanyag részecskékből, továbbá a teraszajtó megfűrése során létrejött lyuk 10 mm fűrészártól származik), mindezek azonban nem elégségesek a bűnösség kétséget kizáró bizonyossággal történő megállapításához. A 10 mm-es fűrészsárak valóban igen elterjedtek, azok különböző szerelési munkák során speciális, szokatlan vastagságúnak (illetve vékonyságúnak) nem tekinthetők, de a törvényszék helytállóan mutatott rá arra is, hogy Terheltl I. rendű vádlott ruházatában és a gépkocsijában tárolt számos eszközön kimutatott műanyagszemcséket több másik elkövetési helyen kimutatták, tehát ezek olyan egyedi bizonyítéknak nem minősülnek, amelyek őt a kérdéses helyszínhez kapcsolják. Tehát a II/7. tényállási pont esetében valóban nem áll fenn a közvetett bizonyítékok olyan zárt logikai láncolata, amely más lehetséges elkövetőt kizárna.

[47] Mindezek okán a kerületi bíróság által megállapított, illetőleg a törvényszék által helyesbített és kiegészített tényállás megalapozott, mert felderített, hiánytalan, irathű és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, így azt az ítéltábla is irányadónak tekintette a másodfokú ítélet felülbírálata során [Be. 619. § (1) bekezdés].

[48] A törvényszék okszerű következtetésén alapul az a megállapítás, miszerint nem bizonyított, hogy a II/7. tényállási pontban írt cselekményt Terheltl I. rendű vádlott követte el. Ezért helyesen járt el, amikor a vádlottat az ellene 1 rendbeli lopás büntetének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) és bc) pont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontjának második fordulata alapján felmentette.

[49] Az eljárás során beszerzett bizonyítékok kétséget kizáró bizonyossággal alátámasztották, hogy történt bűncselekmény, valaki 2017. március 2-án, éjszaka 2 óra körüli időben – a teraszajtó átfűrészával – megpróbált bejutni név²¹ és név²² sértettek Budapest szám² cím²⁸ szám alatti ingatlanába, azzal a céllal, hogy onnan értéktárgyakat vigyen el. Az ügyben Terheltl I. rendű vádlottat terhelő bizonyítékok is felmerültek, még ha azok nem is voltak elégségesek a bűnösség megállapításához. Ugyanakkor olyan közvetlen vagy közvetett bizonyítékok sem álltak rendelkezésre, amelyek más elkövető irányába mutatnának. Ebből

következően a felmentésre nem kerülhetett sor a védelmi fellebbezésekben írt okból, miszerint a bűncselekményt nem a vádlott követte el [Be. 566. § (1) bekezdés b) pont].

[50] Az ítéltábla – a másodfokú ítéletet a II/3. tényállási pont kapcsán is támadó védelmi fellebbezés kapcsán – rámutat arra, hogy azon tényállási pontok esetében (I/1., I/2., II/3., II/5., II/6.), amelyeknél a bűnösség megállapítására sor került, ugyanakkor a fellebbezéssel nem érintettek, a harmadfokú bíróság nem vizsgálhatta a másodfokú ítélet megalapozottságát, és a határozatát a törvényszék által alapul vett tényállásra alapította [Be. 619. § (3) bekezdés]. E tényállási pontoknál csak azt lehetett és kellett vizsgálni, hogy az első- és másodfokon megállapított tényállás alapján van-e ok a vádlott felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetőleg helyes-e a cselekmények minősítése. Az egyes tényállási pontokban rögzített elkövetési magatartások maradéktalanul kimerítik a lopás törvényi tényállási elemeit, így a felmentésnek nem volt helye, és – a korábbiakban már írtak szerint – olyan ok sem merült fel, amely az eljárás megszüntetését indokolná. A cselekmények minősítése is törvényes.

[51] Az ítéltábla az alábbi – a büntetés célját és a büntetés kiszabásának elveit meghatározó – anyagi jogi rendelkezésekre mutat rá.

[52] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §]. A büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A kerületi bíróság – a halmazati büntetésre, illetve a többszörös és különös visszaesőkre vonatkozó büntető anyagi jogi rendelkezések felhívásával – helyesen határozta meg a Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabható büntetés felső határát, miként a törvényszék is pontosan jelölte meg, hogy jelen ügyben a középmérték 6 év 1 hónap 15 nap.

[53] A büntetés kiszabása körében a kerületi bíróság által megállapított, majd a felülbírálat során a törvényszék által kiegészített enyhítő és súlyosító tényezők immár teljes körűek.

[54] Az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy a kerületi bíróság által kiszabott 4 év tartamú szabadságvesztés – a további felmentő rendelkezés és időmúlás ellenére – eltúlzottan enyhe volt, az nem volt alkalmas a büntetési célok elérésére. A korábban is többször büntetett, cselekményeit többszörös és különös visszaesőként, sorozatjelleggel, az éjszakai órákban megvalósító Terheltl I. rendű vádlott társadalomra veszélyessége fokozott, miként az általa megvalósított nagyszámú bűncselekmény konkrét tárgyi súlya is jelentős. Mindezek okán csakugyan súlyosítani kellett a szabadságvesztés, illetve ezzel összefüggésben a közügyektől eltiltás tartamát. A bűncselekményeket haszonszerzési céllal elkövető vádlottal szemben a kerületi bíróság törvényesen szabott ki pénzbüntetést, annak napi tételszámának és a napi tételösszegnek meghatározására is okszerűen került sor. Ezért az elsőfokon kiszabott, illetőleg a másodfokon részben súlyosított büntetések enyhítésére, illetve mérséklésére az ítéltábla nem látott okot.

[55] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadság kizártságának megállapításával, valamint az előzetes fogvatartásban, házi őrizetben és ugyancsak az ingatlan engedély nélküli elhagyásának tilalmával járó bünygyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezések mindenben megfelelnek a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[56] A vagyonekbozással, a lefoglalt dolgokkal, a magánfelek polgári jogi igényével, valamint a felmerült bünygyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezések is törvényesek.

[57] A fentiekben kifejtettekre tekintettel, az ítéltábla – a Be. 620 (1) bekezdése és 621. § (1)-(3) bekezdései szerint nyilvános ülésen – Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta azzal, hogy feltüntette a vádlott új személyazonosító okmányának számát.

[58] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Budapest, 2021. október 5.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Halász Etelka s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. február 16. napján kihirdetett 20.Bf.7077/2020/15. számú ítélete – Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Bhar.143/2021/7. számú határozata folytán – 2021. október 5. napján jogerős.

Budapest, 2021. október 5.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke